

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 559-ҳадис

* حَصَلْنَا مِنْ كَاتَنَا فِيهِ كَتَبَهُ اللَّهُ شَاكِرًا صَابِرًا، وَمِنْ لَمْ يَكُنْتِهِ اللَّهُ شَاكِرًا وَلَا صَابِرًا، مِنْ نَظَرَ فِي دِينِهِ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَهُ فَاقْتَدَى بِهِ، وَمِنْ نَظَرَ فِي دُنْيَاهُ إِلَى مَنْ هُوَ دُونَهُ، فَحَمِدَ اللَّهُ عَلَى مَا فَضَّلَهُ بِهِ عَلَيْهِ، كَتَبَهُ اللَّهُ شَاكِرًا صَابِرًا. وَمِنْ نَظَرَ فِي دِينِهِ إِلَى مَنْ هُوَ دُونَهُ، وَنَظَرَ فِي دُنْيَاهُ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَهُ، فَأَسِفَ عَلَى مَا فَاتَهُ مِنْهُ، لَمْ يَكُنْتِهِ اللَّهُ شَاكِرًا وَلَا صَابِرًا.

(رواه الترمذی عن ابن عمرو)

Икки хислат борки, шу иккови кимда бўлса, Аллоҳ уни шукр ва сабр қилувчи деб ёзади. Кимда-ким у иккови бўлмаса, Аллоҳ уни шукр ва сабр қилгувчи деб ёзмайди. Ким динда ўзидан юқорига қараб, унга иқтидо қилса ва дунёда ўзидан паст кишига қараб, Аллоҳ унинг устидан Ўзини фазилатли қилиб қўйганига ҳамд айтса, Аллоҳ уни шукр қилувчи ва сабр этувчи деб ёзади. Кимки динда ўзидан паст кишига, дунёда ўзидан юқори кишига қараб, фурсатни ўтказиб юборганман, деб афсусланса, Аллоҳ уни шукр қилувчи ҳам, сабр этувчи ҳам деб ёзмайди.

Ибн Амр (розияллоҳу анҳу)дан. Термизий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

